

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0149 van 18 april 2012
in de zaak 1112/0154/A/4/0122

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**
vertegenwoordigd door de heer [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 24 oktober 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 8 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van mevrouw [REDACTED] tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 26 mei 2011, ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van een afzuigbuis voor een frituur.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 maart 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEBRUERS die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij en de heer [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 6 april 2011 (datum van volledig verklaring) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een afzuigbuis.

De aanvraag betreft een regularisatie van een 4 meter hoge constructie met reclamepanelen en dampkapafvoer en kadert in de uitbating van een broodjesbar – frituur – traiteur.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan 'Hasselt-Genk', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling van 23 februari 1973.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 april 2011 tot en met 13 mei 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van mevrouw [REDACTED].

De dienst Leefmilieu van de stad Hasselt brengt op 3 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt verleent op 26 mei 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de verzoekende partij op grond van volgende overwegingen:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de afvoerbuis volledig wordt verwerkt in houten plantenbakken in de achteruitbouwstrook en dan via de reclamevoering aan de straatzijde wordt omhoog gebracht. Deze buis wordt volledig onzichtbaar verwerkt met klimopbeplanting.

De reclamevoering bestaat uit een enkel een paneel van 0,5 m hoog en 2 m breed op dragers van 4 m hoog.

De reclamevoering beperkt zich tot het bestaande, vergunde handelspand en is gezien de omgeving met woonhuizen en handelspanden aan een invalsweg van Hasselt, aanvaardbaar.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke

bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BESCHIKKEND GEDEELTE

VOORWAARDELIJK GUNSTIG voor het plaatsen van afzuigbuis van frituur.

...

De vergunning wordt afgegeven onder de volgende voorwaarden:

- 1. Deze stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten. Het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning houdt geen enkele beslissing in betreffende het bestaan of de uitoefening van die rechten.**
- 2. Vergunningsplichtige werken welke niet zijn opgenomen in onderhavige aanvraag dienen in een afzonderlijke nieuwe aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning aangevraagd te worden;**
- 3. De bouwvergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning is vereist of die ontworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend of de melding niet is gebeurd.**
- 4. De afvoerbuis dient ten allen tijde onzichtbaar te worden afgewerkt met begroeiing. Hiertoe dient een groenblijvende plantensoort te worden gekozen**

...”

Tegen deze beslissing tekent mevrouw [REDACTED] op 27 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 16 augustus 2011 stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting op 23 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 8 september 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

“...

Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan de aanvraag gesitueerd is in een woongebied; dat de woongebieden, overeenkomstig artikel 5 § 1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven; dat de aanvraag gelegen is binnen een vergunde niet-vervallen verkaveling (nr. [REDACTED] van 23.02.1973 op naam van [REDACTED]);

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden de verkavelingsvoorschriften geacht de criteria van de goede ruimtelijke ordening weer te geven;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.2.24 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan tijdens of na het verrichten van niet-vergunde vergunningsplichtige handelingen een stedenbouwkundige vergunning onder de vorm van een regularisatievergunning worden afgeleverd; dat bij de beoordeling van het aangevraagde de actuele regelgeving en stedenbouwkundige voorschriften als uitgangpunt genomen worden; dat een aanvraag tot regularisatie een afschrift bevat van eventuele processen-verbaal, administratieve beslissingen en rechterlijke beslissingen met betrekking tot de constructie, dewelke ter kennis van de aanvrager werden gebracht; dat de sanctionering van een inbreuk de regularisatie niet uitsluit;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid van 18 juli 2003 de vergunningverlenende overheid er zorg voor dient te dragen dat door het weigeren van een vergunning of door het opleggen van voorwaarden geen schadelijk effect veroorzaakt wordt op de kwantitatieve toestand van het grondwater;

dat voorliggende aanvraag niet gelegen is in overstromingsgevoelig gebied en een zeer beperkte omvang heeft, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect is;

Overwegende dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek door mevrouw [REDACTED] bezwaar ingediend werd met betrekking tot het schaden van de statuten van mede-eigendom en het niet-akkoord van de buren, het feit dat het om een regularisatie gaat, het schaden van de goede ruimtelijke ordening met betrekking tot geurhinder en de afwijking van het voorstel tot de in de vorige vergunning gestelde voorwaarden;

dat de bezwaren door het college van Burgemeester en Schepenen als ontvankelijk maar ongegrond verklaart werden;

Overwegende dat het advies van de milieudienst van 3 mei 2011 gunstig is;

Overwegende dat in 1990 een vergunning werd verleend voor het bouwen van burelen + appartementen;

dat in 2007 het college een voorwaardelijke vergunning verleende voor de uitbating van een broodjesbar – frituur – traiteur;

dat op 23 december 2010 een bouwinbreuk vastgesteld werd voor het plaatsen van een afzuiging niet conform de stedenbouwkundige vergunning; dat op 11 januari 2011 deze inbreuk zonder gevolg geklasseerd werd;

Overwegende dat de aanvraag de regularisatie betreft van een 4 meter hoge constructie met reclamepanelen en de dampkapafvoer van de frituur/broodjesbar/traiteur;

dat de constructie ingeplant werd in de voortuin van een residentie in gesloten bebouwing met 3 appartementen en een handelsgelijkvloers; dat de afzuiging van de dampkap met diameter 32cm, via een geveldoorvoer over het maaiveld geleid wordt over een lengte van ca.4m langs de voorgevel en over een lengte van ca. 5m langs de linker perceelsgrens via het reclamepaneel tot 4m boven het maaiveld tot aan de rooilijn;

Overwegende dat in de vergunning van 2007 voor de uitbating van een broodjesbar – frituur – traiteur als voorwaarde ondermeer gesteld werd dat een doeltreffende afzuiging diende geplaatst te worden en dat deze alleszins niet tegen de buitengevel geplaatst mocht worden;

dat de voorgestelde oplossing manifest strijdig is met deze voorwaarden;

Overwegende dat het aangevraagde afwijkt van artikel 3 van de verkavelingsvoorschriften waarin gesteld wordt dat alle van op de openbare weg zichtbare delen van het complex (schouwen, enz.) uitgevoerd dienen te worden in welgevormde bakstenen, natuur- of kunststenen, of andere materialen die esthetisch kunnen verantwoord worden en aangepast aan het kader van het gebouw en van de omgeving;
dat overeenkomstig artikel 4.3.1 en artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening beperkte afwijkingen op de voorschriften slechts toegestaan kunnen worden zo het aangevraagde in overeenstemming is met goede ruimtelijke ordening;
dat vanuit ruimtelijk oogpunt dient gesteld kan worden dat deze constructie het straatbeeld negatief beïnvloedt; dat er een visuele aantasting ontstaat van de bestaande residentie door het plaatsen van een al dan niet met klimop begroeide afzuigbuis met een diameter van 32cm via een bestaand reclamepaneel zonder visueel-vormelijke kwaliteit en tot op de grens met het openbaar domein; dat deze werken ontoelaatbaar zijn en er gezocht dient te worden naar een oplossing zoals gesteld in de vergunning voor de uitbating nl. niet via de buitengevel;

Overwegende dat in bijkomende orde dient gesteld te worden dat het aanvraagdossier onvolledig is; dat ook voor de proefopstelling een stedenbouwkundige vergunning vereist is; dat bijgevolg het hier een regularisatie van vergunningsplichtige werken betreft die in uitvoering zijn; dat de vereiste afschriften van het PV, niet bij de aanvraag gevoegd werden;

Overwegende dat het beroep van mevrouw [REDACTED] wordt ingewilligd;
dat de vergunning niet kan worden verleend;
dat het besluit van het college van burgemeester en schepenen moet worden vernietigd;

Gehoord het verslag van [REDACTED], lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 Het door mevrouw [REDACTED] ingesteld beroep wordt **ingewilligd**.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 26 mei 2011 houdende het verlenen van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de heer en mevrouw [REDACTED] **wordt vernietigd**.

*De stedenbouwkundige vergunning wordt **geweigerd**.*
...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 14 september 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep tot vernietiging ingesteld met een ter post aangetekende brief van 24 oktober 2011, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning. De verzoekende partij is derhalve een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het beginsel van het verbod van machtsafwending en machtsoverschrijding, artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige- en verkavelingsvergunningen en de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij ten onrechte het administratief beroep van mevrouw [REDACTED] ontvankelijk verklaarde aangezien het beroepschrift geen identificatie bevat van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing en aangezien het beroepschrift evenmin een uiteenzetting van hinder en nadelen bevat. De aangevoerde hinder en nadelen zouden betrekking hebben op de uitbating van de frituur en geen betrekking op het voorwerp van de bestreden beslissing.

De verwerende partij repliceert onder meer dat uit het beroepschrift blijkt dat de beroepsindiener woont in het pand met op het gelijkvloers het betrokken handelspand en dat eruit blijkt dat het voorwerp van de aanvraag betrekking heeft op dit handelspand. De vermelding van het adres van de beroepsindiener laat volgens de verwerende partij de identificatie toe van het onroerend goed. De verwerende partij stelt verder dat het beroepschrift een omschrijving bevat van de hinder en nadelen en dat het feit dat deze eveneens betrekking hebben op de uitbating van de frituur daar geen afbreuk aan doet. Ze stelt tenslotte dat de aangevoerde schending van de formele motiveringswet niet ontvankelijk is omdat het verzoekschrift ter zake geen uiteenzetting bevat.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden. De verzoekende partij zet niet uiteen op welke wijze het bestreden besluit een schending uitmaakt van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van het motiveringsbeginsel. In zoverre een schending van deze bepalingen en beginselen wordt aangevoerd is het middel niet ontvankelijk.

2.

Artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen bepaalt:

“ ...

Het beroepschrift, bedoeld in artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt gedagtekend en bevat :

1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de indiener van het beroep, en, in voorkomend geval, zijn telefoonnummer en mailadres;

2° de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing;

3° een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen.

Indien de indiener van het beroep een procesbekwame vereniging is, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, 3°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, omvat het beroepschrift tevens een beschrijving van de collectieve belangen welke door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad.

De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

...”

Uit deze bepaling volgt dat het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid onder meer de identificatie van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing en een omschrijving van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die een natuurlijk persoon of rechtspersoon kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, moet bevatten.

In het beroepschrift van mevrouw [REDACTED] van 29 juni 2011 wordt onder meer gesteld:

“ ...

Dit dossier heeft reeds een lange voorgeschiedenis met aanvang op 08/06/2007.

Dat is dat ondergetekende werd geconfronteerd met een kennisgeving dat in het leegstaande pand, voorzijde gebouw, onder onze woning, een frituur zou gevestigd worden.

...

Begin december 2007 stelde ik vast dat er in de gemeenschappelijke doorgang van het appartementsgebouw een gat met een diameter van circa 40 cm in de buitenmuur gefreesd werd. De buitenmuur behoort bij de gemeenschappelijke delen van mede-eigenaar. Hierover werd weeral in het geheel niet gecommuniceerd naar ondergetekende.

Op dit gat werd er vervolgens een gigantische buisleiding aangesloten die op haar beurt gekoppeld werd aan een afzuiginstallatie. Dit had voor gevolg dat wij van 9 's morgens tot 21u constant in de vette frietenreuk zaten. Ik kon geen raam meer openzetten van de slaapkamer aan de voorzijde , wilde ik mijn eigen huis binnen was ik altijd verplicht om door een doorgang te gaan waar de frietenreuk altijd aanwezig was.

De stedenbouwkundige vergunning bepaalde nochtans dat de afzuiging niet tegen een buitengevel geplaatst mag worden. Ook hier weer werd er met alle uitspraken en reglementen terzake op geen enkel moment rekening gehouden.

Ondertussen had ik meermaals contact gehad met de dienst milieu van de stad Hasselt omtrent mogelijke oplossingen voor het probleem van de geurhinder.

Op 20 juni 2008 werd een expertise uitgevoerd door – een door mij aangesteld expertisebureau (■■■■) teneinde een vaststelling van geurhinder te doen. Eindconclusie rapport: er was duidelijk sprake van overlast.

Dit werd allemaal duidelijk gecommuniceerd naar de uitbaters frituur met telkens hun belofte van oplossingen aan te reiken.

Zoiets gebeurde evenwel niet zodat ik genoodzaakt was om de zaak voor te leggen aan het Vredegerecht te Hasselt.

Het vredegerecht op haar beurt stelt deskundige ■■■■ aan met de volgende opdracht: hij moest de gebreken/hinder beschrijven, hun oorzaak zoeken en bepalen hoe deze diende te worden hersteld.

Zijn opdracht was niet het zoeken naar een oplossing voor de frituur.

*Het verslag dat door deskundige neergelegd werd op 30 oktober melde de conclusie: dat er inderdaad sprake was van **abnormale** geurhinder. De geurhinder kan men niet gelijkstellen met geurhinder met geurhinder ten gevolge van een gewone huishoudelijke situatie. Ontolereerbaar...*

*Mijn bezorgdheid bij deze hele gang van zaken was naast de overlast die ontstaan was door de vestiging van deze frituur ook de **minwaarde van het goed** ik in 2002 aankocht.*

*Ook dit onderdeel werd door deskundige ■■■■ begroot op een **waardevermindering van minimaal 15 %**.*

...

Tenslotte

...

Derden doen een brutale ingreep, dwz zonder overleg, communicatie of toestemming van de mede-eigenaar.

Het gevolg hiervan is een blijvend verlies aan wooncomfort (overlast, parkeerproblemen, geurhinder, rondzwervend vuil, stockeren van vuilcontainers, vetcontainers ...). Kortom, een hoop ongemak.

Ander gevolg hiervan is het ontstaan van zeer grote waardevermindering van mijn woonst.

...

■■■■

..."

...

Uit het beroepschrift blijkt duidelijk dat de beroeper het pand bewoont waarop de aanvraag betrekking heeft en dat zodoende de vermelding van het adres van de beroeper de identificatie van het onroerend goed van de aanvraag betreft. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, kan niet aangenomen worden dat het beroepschrift een beschrijving van hinder en nadelen zou bevatten die enkel betrekking heeft op de uitbating van de handelszaak als zodanig. De beroeper verwijst in het beroepschrift immers niet enkel naar de uitbating van de handelszaak als hinderlijk maar tevens naar het afzuigstelsel tegen de gevel en de waardevermindering van haar eigendom.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij ten onrechte het administratief beroep ontvankelijk heeft verklaard. In de mate dat de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, is het middel ongegrond.

Het eerste middel is deels onontvankelijk en deels ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt in het tweede middel dat de verwerende partij onvoldoende motiveert waarom geen rekening is gehouden met het eerder standpunt van de stad Hasselt, die oordeelde dat de aanvraag wel getuigde van visueel-vormelijke kwaliteit. De verzoekende partij houdt voor dat het motief dat de afzuigbuis niet getuigt van visueel-vormelijke kwaliteit manifest onjuist zou zijn.

De verwerende partij repliceert dat er geen rechtsgrond bestaat om de verwerende partij te verplichten te motiveren waarom zij de eerdere beslissing van het college niet volgt, dat het principe van de devolutive werking haar verplicht tot een eigen oordeel en dat zij optreedt als orgaan van actief bestuur hetgeen impliceert dat zij niet alle argumenten en middelen punt per punt moet beantwoorden.

In de wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij dat zij onder het tweede middel de schending aanvoerde van de formele motiveringswet en dat de devolutive werking niet betekent dat zomaar een diametraal ander standpunt kan ingenomen worden ten aanzien van een eerder besluit van een administratieve overheid.

Beoordeling door de Raad

1.

Wanneer de deputatie in beroep uitspraak doet over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, treedt zij niet op als een administratief rechtscollege maar als een orgaan van actief bestuur. Ingevolge de devolutive werking van het georganiseerd administratief beroep, doet de overheid die in beroep uitspraak doet over een aanvraag dit op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag, zowel wat de legaliteit als de opportuniteit van de zaak betreft, en is zij daarbij niet gebonden door de motivering vervat in het beroepen besluit. De formele motiveringsplicht houdt niet in dat wanneer de deputatie zich in haar besluit niet aansluit bij de eerdere beslissing van het college, zij verplicht is deze beslissing te weerleggen. Het volstaat dat het besluit duidelijk de redenen weergeeft die het verantwoorden.

2.

Het behoort tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om te oordelen of de aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede ruimtelijke ordening. De Raad mag zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is

hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing wordt onder meer gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat het aangevraagde afwijkt van artikel 3 van de verkavelingsvoorschriften waarin gesteld wordt dat alle van op de openbare weg zichtbare delen van het complex (schouwen, enz.) uitgevoerd dienen te worden in welgevormde bakstenen, natuur- of kunststenen, of andere materialen die esthetisch kunnen verantwoord worden en aangepast aan het kader van het gebouw en van de omgeving;

dat overeenkomstig artikel 4.3.1 en artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening beperkte afwijkingen op de voorschriften slechts toegestaan kunnen worden zo het aangevraagde in overeenstemming is met goede ruimtelijke ordening;

dat vanuit ruimtelijk oogpunt dient gesteld kan worden dat deze constructie het straatbeeld negatief beïnvloedt; dat er een visuele aantasting ontstaat van de bestaande residentie door het plaatsen van een al dan niet met klimop begroeide afzuigbuis met een diameter van 32cm via een bestaand reclamepaneel zonder visueel-vormelijke kwaliteit en tot op de grens met het openbaar domein; dat deze werken ontoelaatbaar zijn en er gezocht dient te worden naar een oplossing zoals gesteld in de vergunning voor de uitbating nl. niet via de buitengevel;”

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, is dit motief een concrete en afdoende verantwoording voor het ontoelaatbaar achten van het gevraagde. De verzoekende partij toont niet aan dat het motief onjuist zou zijn of kennelijk onredelijk.

Het middel is ongegrond.

C. Derde en vierde middel

Standpunt van de partijen

In het derde en vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Onder het derde middel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat een proces-verbaal niet bij de vergunningsaanvraag was gevoegd. Zij stelt dat zij op het ogenblik van de aanvraag nog niet is kennis was gesteld van het proces-verbaal. De verwerende partij repliceert in essentie dat het proces-verbaal dateert van 28 oktober 2010 en dat verzoekende partij een afschrift ervan had kunnen toevoegen aan de aanvraag.

Onder het vierde middel betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij zich ten onrechte baseert op motieven van een eerder verleende stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij repliceert in essentie dat niets haar belet te verwijzen naar een eerdere vergunning. Ze voegt er aan toe dat deze verwijzing niet het enige motief van de bestreden beslissing.

In de wederantwoordnota voegt de verzoekende partij niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

Uit de bespreking van het tweede middel volgt dat het bestreden besluit een concrete en afdoende verantwoording bevat waarom het gevraagde ontoelaatbaar wordt geacht met een goede ruimtelijke ordening. Dit motief volstaat om het bestreden besluit te dragen. Het derde en vierde middel oefenen kritiek uit op bijkomende, overtollige motieven van het bestreden besluit. Het eventueel gegrond bevinden van deze middelen kan niet leiden tot de nietigverklaring van het bestreden besluit.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ